

Til Deres Majestæt Kongen

Vor Tid er Aandens Dage,
Og *Fred'rik* den forstod,
Frem saae han, ei tilbage,
Thi han er Danmark god.
Husk vel, hvad godt han bragte,
Er vor Tid vorden Old,
Da vil den Sæd, han lagde,
End bæere tusindfold!
En Kongekrone tynger,
Tung er den gyldne Glands,
Naar Kjærlighed ei slynger
Om den sin Blomsterkrands.
Du har det selv Dig tolket,
Den bedste Glands, Du veed,
Er Kjærlighed hos Folket
Og egen Hjerte-Fred.
Dit Hjerte vi forstode,
Ved det dit Navn er stort;
Hav Tak for alt det Gode,
Som Du har Danmark gjort!
Gid seent vor Kind maa gløde
I Smerten ved dit Savn!
Gid her vi tidt maae møde,
Høit jublende dit Navn!